

בְּבִזָּאָר שֶׁל נְגוּיָה

סליחות

בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר,
כְּשֶׁקְּוִי סֵתוּ נְרָשָׁמִים בְּנוֹף,
כְּשֶׁעֲנַן מִתְנַפֵּחַ סָגַל מֵעַל יָם,
וְאַלֵּהִים מִתְבוֹנֵן לִפְנֵי וּלְשָׁם,
אִז מִתְחַשֵּׁק לִי לְסִלַּח.
חֲמֵלָה מֵאַנְדְּרִטָּה אֶת לֵב הַמִּישׁוֹר.

אוֹלִי אֶסְלַח לְאַמְנוּ לָאָה
שְׁפִי שְׁבַעַה נִכְנָעָה בְּאַהֲבָה,
וְגִבֹּר שְׁבוּי מִשָּׁל בָּהּ. גִּבֹּר גִּבֹּר מֵאֵת, פֶּטוּר מִקֶּנֶס נְשִׂיאָה.

אוֹלִי אֶסְלַח לְרַבִּי עֲקִיבָא וּבְנוֹ
שְׁמַצָּאוּ טוֹב עֲבוּרוֹ, עֲבוּרָה, עֲבוּר כָּלְנוּ
בְּצֵל מִטָּה הִדְרִיאָנוּס קִיסָר. שְׁחִיק עֲצָמוֹת גִּבֹּר עַל יְתוֹשׁ שְׁבָאָזֶן נוֹאֵשׁ.

אוֹלִי אֶסְלַח לְאַדְוִנָנוּ, מוֹרְנוּ וּרְבִנוּ יִשְׂרָאֵל
שְׁתֵּר אַחֵר הַזֶּה וְאַסְף נִשְׁמוֹת
כְּבָשִׁים מִרְתָּחוֹת בְּמִרְזָח. וּבָגֵן עֵדֶן לֹא הִיָּתָה מְנוּחָתוֹ בֵּין בּוֹרוֹת.

אוֹלִי אֶסְלַח לָךְ
שְׁחַטְפַּת מֵאֲלָף גּוֹיִים אֶת קֶלֶף הַחַיִּים
אֶךְ שׁוֹב וְשׁוֹב נִקְמָצָה הַשְּׂרָאָתָה. הָרִי שְׁלוֹשָׁה צְבָאוֹת נָטְלוּ אֶת גּוֹפֶךְ.

אוֹלִי אֶסְלַח לְעֶצְמִי
שְׁלֹסְרִגִּי מַעֲקָה נִצְמִדְתִּי, אֶל הָאֶפֶק הַרְחֵק הַבִּטְתִּי
וּבְחִרְתִּי בְּאֵין בְּרָרָה. נֹד, מִצְמַת פּוֹנִים מְשֻׁעוּלִים.
בְּצִדִּים כְּתָמִיד שׁוֹמְטִים הָאִיקָלִיפֶטוֹסִים בְּדִים.
הָאֲדָמָה אֶךְ מְנוּחַ רָגַע. מִתַּחַת לִיבֶשֶׁת – מִשְׁכָּן פִּיּוֹת.

בבזאר של נגויה

נגויה צבעונית כמו בגליות
מתרססת כפסות קורץ תחת שמים אפרים.
בזאר טמון בלבה של העיר.
והסנונית מטה את חצי זנבה –
האיר נכנע תחת. והרוחות קורעים בי,
נעים לכל עבר אנחנו דואים לצד השמש.
הלכתי ימינה ימינה,
עמיתתי ביוקטה כחלה לפני צועדת. מסרקות הלכה נוטות בתם ליל עבודה.
החי הוא סכום כימיקלים נתון. משוח לארץ יחידת זמן קצובה.

בבזאר של נגויה חתומות הפנים –
להטיל מבטים מזוית עין. לשמר את הגוף יציב.
בחלונות ליליפוטניים משנקים
חזות יצורי מים שבויים.
בקיר מבנה מצאתי שקע ידידותי –
ספל ארפד לגוזלי,
את צפצופי התחנה אמלא בנתחי תולע.
ובבוא יום גורל אדחף אותם הלאה. למסע גבורה.
הלכתי שמאל שמאל שמאלה
הגעתי לבנין מפגם. הבזאר כמעט נעלם. העיר התערפלה.
המתמטיקה מבטאת זאת טוב מכלם –
היא מחלקת את המצאי בקפידה. יחידות של יחסי מרחק וזמן.

גוזלי מצפים בתוך גמחה –
מעל זגוגית אטומה
שמאחוריה פסי בדים
מכסים סימני הקסמה.
היום תשעה באב
והגוזל הראשון עף.
חדי האירוסים בבזאר מצביעים
על השונים. על עקבות הנרפים.
הם לא יודעים
שבי לא נתן לגעת.

לְבִי בְּצִדּוֹ הִנְגִּדִי שֶׁל הַחֶלֶד. אֵיכָה אֲבַדָּה עִיר רְחוֹקָה
שֶׁנִּשְׁמָתָהּ פָּזְרָה. כְּשֶׁמַּאִישׁ נִטְלָה נְבוּאָה.

בְּבִזָּאָר שֶׁל נְגוּיָה
לְשִׁמְחָה יֵשׁ צָבֵעַ בְּהֵט נָקִי. רֵיחַ שֶׁל דָּגִים שְׁמוֹתָם טְרִי.
הַחוּשִׁים מְסַתְּחָרִים
לְהִרְקִיעַ עִם צִפְרִים.
הֵן מִתְּפַלְלוֹת בְּמִבְנֶה לְעֶמֶת עֲנָן.
גְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּלָכִים –
יַעֲדֵן.
הַפִּיזִיקָה מִשְׁרֻטֶּטֶת אֶת תְּוֹאֵי הַקִּיּוֹם. מֵאֲטוֹם מְבַקֵּעַ לַהֲוִיָּה דְרוֹכָה.